

zavedena byla u soudu, není již potřeba vésti znovu exekuci na nárok, nýbrž jde spíše o jeho vydobytí, k němuž je Československý stát legitimován již z oné berní exekuce.

Čís. 14213.

Předpisu § 367 obč. zák. nemůže se dovolávati kupitel kostelních věcí, prodal-li věci ty farář o své újmě a bez souhlasu nadřízených orgánů.

Faráři nejsou svěřeny věci kostelní jen do opatrování, nýbrž jest ve výkonu držby právním zástupcem kostela jako vlastníka těchto věcí.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 786/33.)

Farář G. prodal bez schválení nadřízených orgánů žalované obci (musejní společnosti ve správě žalované obce) sochu, jež patřila římskokatolickému kostelu ve V. V. Žaloba kostela na zjištění, že socha ta je vlastnictvím žalobcovým, nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud vyhověl žalobě.

Důvody :

Žaloba je opřena o § 366 obč. zák. o. Že žalující strana byla vlastníci sochy, nebylo vůbec předmětem sporu. Žalovaná bránila se tím, že vlastnictví žalující strany pominulo, když prý koupí a odevzdáním nabyla vlastnictví podle § 367 obč. zák. o. musejní společnost, která prý je také v držení oné sochy. Nesejde na tom, kdo byl kupcem sochy, protože předpisu § 367 obč. zák. o., kterého se žalovaná strana dovolává, nelze tu použít, když přece farář G. nebyl jenom třetí osobou, již byla socha vlastnířem svěřena do opatrování, nýbrž byl také u výkonu držby právním zástupcem kostela jako vlastníka sochy, který však k prodeji sochy o své újmě a bez souhlasu nadřízených orgánů nebyl oprávněn, o čemž rovněž mezi stranami není sporu. Za těchto okolností nemohla by se ani musejní společnost dovolávati § 367 obč. zák. o., koupě s ní uzavřená byla by neplatná právě tak, jako kdyby kupitelkou byla žalovaná obec. Vlastnictví žalující strany zůstalo tedy nedotčeno jak koupí, tak případným odevzdáním sochy, ať byl kupujícím kdokoli.

Čís. 14214.

»Vysazením z práce« rozumí se všeobecně přerušení pracovního poměru bez nároku na mzdu. Byl-li zaměstnanec vysazen proti své vůli, má nárok na mzdu za celou dobu, co byl vysazen.

(Rozh. ze dne 1. března 1935, Rv I 115/35.)